

محکومیتی وجود نخواهد داشت

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: رومیان باب ۸ آیات ۱ تا ۱۷.

آیه حفظی: «پس دیگر برای کسانی که در اتحاد با مسیح عیسی به سر می‌برند هیچ محکومیتی وجود ندارد» (رومیان باب ۸ آیه ۱).

رومیان باب ۸ واکنش پولس به رومیان باب ۷ می‌باشد. پولس در رومیان باب ۷ از ناامیدی، شکست و محکومیت سخن می‌گوید. در رومیان باب ۸، محکومیت از میان رفته است و با آزادی و پیروزی از طریق عیسی مسیح جایگزین شده است.

پولس در رومیان باب ۷ می‌گفت اگر شما از پذیرفتن عیسی مسیح سر باز بزنید، تجربه تأسف آور رومیان باب ۷ را خواهید داشت. شما برده گناه خواهید بود و قادر نخواهید بود تا آنچه را که انتخاب کرده اید انجام دهید. او در رومیان باب ۸ می‌گوید که عیسی مسیح به شما رهایی از گناه را عرضه میدارد و آزاد هستید تا به هر کار خوبی که دوست دارید بپردازید ولی جسم نفسانی به شما اجازه نخواهد داد.

پولس در ادامه توضیح می‌دهد که این آزادی با بهای بی اندازه ای خریداری شد. مسیح پسر خدا جسم بشری بر خود پوشید. این تنها راهی بود که او می‌توانست با ما ارتباط برقرار نموده، نمونه کامل ما باشد و جایگزینی شود که بجای ما بمیرد. او «در شبیه جسم گناهکار» (رومیان باب ۸ آیه ۳) به این جهان آمد. در نتیجه، خواسته های بر حق احکام میتواند در ما تحقق یابد (رومیان باب ۸ آیه ۴). به عبارت دیگر، مسیح بر گناه ظفر یافت - همچنین خواسته های قطعی و بلامنازع احکام را برآورده ساخته و برای کسانی که باور داشتند، نه به عنوان وسیله ای برای نجات بلکه به عنوان نتیجه و عاقبت آنرا ممکن و میسر ساخت. اطاعت از احکام هرگز وسیله ای برای رستگاری نبوده و نخواهد بود. این پیام پولس و لوتر بوده است و باید پیام ما نیز باشد.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲ دسامبر آماده شوید.

در عیسی مسیح

«پس دیگر برای کسانی که در اتحاد با مسیح عیسی به سر می‌برند هیچ محکومیتی وجود ندارد» (رومیان باب ۸ آیه ۱). «هیچ محکومیتی» به چه معناست؟ عدم محکومیت از چه چیزی؟ و چرا این یک خبر خوب است؟

یک عبارت متداول در نوشته‌های منتسب به پولس، «در عیسی مسیح» می‌باشد. بودن یک فرد «در» عیسی مسیح به معنی این است که او مسیح را به عنوان نجات دهنده خود پذیرفته است. این فرد بطور ضمنی به مسیح اطمینان دارد و تصمیم گرفته است که راه زندگی او را در پیش بگیرد. دستاورد چنین تصمیمی یک اتحاد شخصی نزدیک با مسیح می‌باشد. عبارات «در عیسی مسیح» با «در جسم نفسانی» در تضاد هم قرار دارند. این موضوع همچنین با تجربه‌ای که در باب ۷ با جزییات داده شده مقایسه گردیده است، جایی که پولس فرد تحت محکومیت را پیش از تسلیم خود به مسیح بعنوان جسم نفسانی توصیف می‌کند، به این معنی که او برده گناه است. آن فرد تحت محکومیت مرگ است (رومیان باب ۷ آیات ۱۱، ۱۳ و ۲۴). او در خدمت «قانون گناه» است (رومیان باب ۷ آیات ۲۳ و ۲۵). این فرد در یک وضعیت وخیم اسفباری قرار دارد (رومیان باب ۷ آیه ۲۴).

اما سپس آن فرد تسلیم عیسی می‌شود، و تغییری سریع در جایگاهش نسبت به خدا شکل می‌گیرد. این فرد که قبلاً به عنوان یک قانون شکن محکوم شده بود، اکنون در نظر خدا بی‌عیب بوده و به گونه‌ای خواهد بود که گویا هرگز گناه نکرده است، زیرا عدالت عیسی مسیح بطور کامل آن فرد را تحت پوشش قرار میدهد. دیگر محکومیتی وجود ندارد، نه به این دلیل که فرد بدون خطا، بی‌گناه یا سزاوار حیات ابدی است (اینگونه نیست!) بلکه به دلیل اینکه قالب زندگی بی‌عیب و نقص عیسی در سابقه فرد قرار می‌گیرد؛ از این رو هیچ محکومیتی در او وجود ندارد.

اما خبر خوش به اینجا ختم نمی‌شود.

چه چیزی انسان را از بردگی گناه آزاد می‌سازد؟ رومیان باب ۸ آیه ۲.

«قانون روح حیات» در اینجا به معنی نقشه مسیح برای نجات بشریت است و در تقابل با «شریعت گناه و مرگ» قرار دارد که در باب ۷ به عنوان قانونی بود که بموجب آن گناه حکمرانی مینمود و به مرگ منتهی میشد. در عوض، شریعت مسیح، آزادی و حیات به همراه دارد.

«هر جانی که حاضر نشود تا خود را تسلیم خدا گرداند، تحت کنترل قدرت دیگری قرار دارد. او به خود تعلق ندارد. او ممکن است از آزادی سخن بگوید، اما در بردگی مطلق است... در حالی که او خود را تمجید می کند که از عقاید خود تبعیت میکند، در واقع از خواسته شاهزاده تاریکی اطاعت می کند. مسیح آمد تا قید بندگی گناه را از نفس بردارد.» - الن جی. وایت، آرزوی اعصار، *The Desire of Ages*, p. 466
باشید؟ چگونه می توانید اطمینان داشته باشید؟

دوشنبه

۲۷ نوامبر

آنچه شریعت نمی توانست انجام دهد

«شریعت» با وجود اینکه خوب است (احکام تشریفاتی، احکام اخلاقی و یا هر دوی اینها) نمی توانند آن چیزی که ما بیشتر از همه به آن نیاز داریم را انجام بدهند که آن مهیا نمودن وسیله نجات، وسیله ای برای نجات ما از محکومیت و مرگی که گناه به همراه دارد، می باشد. و ما برای آن، به عیسی نیاز داریم.

رومیان باب ۸ آیات ۳ و ۴ را بخوانید. مسیح چه کاری انجام داد که شریعت با تمام ماهیتش، قادر به انجام آن نیست؟

خدا «با فرستادن پسر خود در شبیه جسم گناه»، چاره ای فراهم نمود و «گناه را در ذات انسانی محکوم ساخت». تجسم مسیح گامی مهم در نقشه نجات بود. تجلیل نمودن صلیب شایسته است اما در به انجام رساندن نقشه نجات، زندگی مسیح بصورت انسان جسمانی و گناهکار نیز بسیار مهم بود.

در نتیجه فرستادن مسیح توسط خدا، اکنون انجام الزامات درست شریعت برای ما امکان پذیر است؛ یعنی انجام چیزهایی که شریعت ملزم می دارد. «تحت شریعت» قرار گرفتن (رومیان باب ۶ آیه ۱۴) غیر ممکن بود؛ اما اکنون «در مسیح» ممکن می باشد. با این حال، ما باید بیاد داشته باشیم که انجام الزامات شریعت به معنی نگاه داشتن درست آن به اندازه کافی به منظور حصول رستگاری نمی باشد. این یک گزینه نیست - و هرگز نبوده است. این در واقع به معنی داشتن یک نوع زندگی که خدا ما را برای آن قادر می سازد؛ یعنی یک زندگی مطیع که در آن ما «طبیعت نفسانی را با هوسها و امیال آن مصلوب کرده ایم» (غلاطیان باب ۵ آیه ۲۴)، زندگی که در آن شخصیت مسیح را انعکاس می دهیم.

«گام* بر دارید» در رومیان باب ۸ آیه ۴ اصطلاحی است که حاکی از «رفتار کردن» می باشد. واژه جسم در اینجا به معنی فرد گناهکار، قبل یا بعد از ایمان آوردن است. رفتار کردن در پی جسم به معنی تحت کنترل قرار داشتن تمایلات خودخواهانه است.

* نسخه قدیمی فارسی برگرفته از نسخه انگلیسی KJV ، بطور مستقیم واژه "گام" برداشتن را رفتار نمودن ترجمه نموده است که این واژه در کتاب مقدس های موجود فارسی یافت نمیشود. - ویراستار

Roman 8:4 – That the righteousness of the law might be fulfilled in us, who walk not after the flesh, but after the Spirit. (KJV)

ترجمه مستقیم: که [آن] عدالت از احکام ممکن است در ما محقق گردد؛ [آن] کسی که بدنبال [خواسته های] جسم گام بر ندارد، بلکه در پی [خواسته های] روح باشد. رومیان ۸: ۴ (ویراستار)

در مقابل، گام برداشتن در پی روح به معنی تحقق خواسته های شریعت است. ما تنها از طریق کمک روح القدس می توانیم این خواسته ها را بجا آوریم. تنها در عیسی مسیح آزادی انجام خواسته های شریعت بر آورده میشود. جدا از مسیح چنین آزادی وجود ندارد. کسی که برده گناه است، انتخاب انجام کارهای خوب، برایش غیر ممکن می باشد (رومیان باب ۷ آیات ۱۵ و ۱۸ را ببینید).

شما تا چه حد به خوبی احکام را رعایت میکنید؟ اگر تصور بدست آوردن نجات از طریق شریعت را کنار بگذاریم، آیا زندگی شما به گونه ای هست که «عدالت شریعت» در آن تحقق یابد؟ اگر خیر، چرا؟ شما برای توجیه رفتار خود چه بهانه های غیر منطقی می آورید؟

۲۸ نوامبر

سه شنبه

جسم یا روح

«زیرا آنانی که بر حسب جسم هستند، در چیزهای جسم تفکر می کنند و اما آنانی که بر حسب روح هستند در چیزهای روح. از آن جهت که تفکر جسم موت است، لکن تفکر روح حیات و سلامتی است» (رومیان باب ۸ آیات ۵ و ۶). در این آیات تأمل کنید. از این آیات چه پیام اساسی بدست می آید؟ این آیات درباره شیوه زندگی شما چه می گویند؟

[5 For they that are after the flesh do mind the things of the flesh; but they that are after the Spirit the things of the Spirit.

6 For to be carnally minded is death; but to be spiritually minded is life and peace. Roman 8: 5-6 (NIV).

زیرا آنانیکه در پی جسم هستند بر امور جسم اندیشه دارند لیکن آنهایی که بدنبال روح بر امور روح. برای شهوت اندیشان موت است لیکن برای روح اندیشان حیات است و صلح و سلامتی. (ویراستار)

«در پی»، در اینجا به معنی «مطابق با» (در زبان یونانی kata) بکار برده شده است. «اندیشه» در اینجا به معنی فکر و اندیشه خود را بر چیزی [برقرار یا وضع یا متمرکز] نمودن است. گروهی از مردم ذهنشان را بر تحقق تمایلات طبیعی تنظیم می کنند؛ گروهی دیگر ذهن خود را بر مسائل مربوط به روح و پیروی از فرمان‌هایش تنظیم می نمایند. از آن جایی که اندیشه و ذهن اعمال را تعیین می کند، زندگی و نحوه عمل این دو گروه متفاوت است.

ذهن جسمانی قادر به انجام چه کاری نیست؟ رومیان باب ۸ آیات ۷ و ۸.

تنظیم یا متمرکز نمودن ذهن به انجام تمایلات جسمانی در واقع به معنی در وضعیت دشمنی با خدا بودن است. کسی که ذهنش اینگونه است، در مورد انجام اراده خدا بی تفاوت می باشد. او حتی ممکن است در سرکشی علیه خدا و آشکارا در پی نقض احکام او باشد. پولس بخصوص بر این نکته می خواهد تأکید کند که اگر شما از مسیح جدا باشید، نگاه داشتن احکام خدا غیر ممکن است. پولس بارها به این موضوع باز میگردد: مهم نیست فردی چقدر تلاش کند، در صورت جدا بودن از مسیح قادر به اطاعت از احکام نمی باشد. هدف ویژه پولس این بود که یهودیان را متقاعد کند که به چیزی بیشتر از «تورات» (شریعت) خود نیاز دارند. آنها با رفتارشان نشان داده بودند که به رغم داشتن مکاشفه الهی، مرتکب همان گناہانی شده بودند که غیر یهودیان انجام داده بودند (رومیان باب ۲). نکته کلیدی این بود که آنها نیازمند به مسیح موعود بودند. بدون او، آنها بنده گناه و ناتوان در فرار از سلطه آن بودند.

این پاسخ پولس به آن دسته از یهودیانی بود که نمی توانستند درک کنند که چرا آنچه خدا در عهد قدیم به ایشان داده بود، دیگر برای نجات کافی نبود. پولس اعتراف کرد که آنچه آنها انجام می دادند خوب بود، اما همچنین لازم بود که ایشان مسیح موعود را که اکنون آمده بود، بپذیرند.

به ۲۴ ساعت زندگی گذشته خود نگاهی بیاندازید. آیا اعمال شما بر حسب روح بودند یا جسم؟ پاسختان درباره خودتان چه چیزی می گوید؟ اگر کارهایتان بر حسب جسم بوده، چه تغییراتی باید ایجاد کنید و چگونه می توانید اینکار را انجام دهید؟

مسیح در شما

پولس به موضوع خود ادامه میدهد، یعنی مقایسه نمودن دو احتمال که مردم در نحوه زندگیشان با آن روبرو هستند: یا بر حسب روح - یعنی روح القدس خدا که به ما وعده داده شده است - یا بر حسب طبیعت گناهکار و جسمانی خود. یکی به زندگی ابدی و دیگری به مرگ ابدی ختم می شود. هیچ حد وسطی وجود ندارد. یا همانطور که خود عیسی فرمود: «هر که با من نیست، بر خلاف من است و هر که با من جمع نکند، پراکنده سازد» (متی باب ۱۲ آیه ۳۰). جمله ای صاف و پوست کنده تر یا واضح تر از این دیگر نیست.

رومیان باب ۸ آیات ۹ تا ۱۴ را بخوانید. به کسانی که خود را کاملاً تسلیم مسیح می کنند، چه چیزی وعده داده شده است؟

زندگی «در جسم» با زندگی «در روح» در تقابل هم قرار گرفته است. زندگی در روح توسط روح خدا، روح القدس نظارت می شود. او در این باب با نام روح مسیح دیده می شود، شاید به این معنا که او نماینده مسیح است و از طریق وی، مسیح در وجود ایماندار ساکن می شود (رومیان باب ۸ آیات ۹ و ۱۰).

پولس در این آیات به تصویری که در رومیان باب ۶ آیات ۱ تا ۱۱ بکار برد، باز می گردد. بطور استعاری، در تعמיד، جسم گناهکار - جسمی که در خدمت گناه است - از بین می رود. «انسانیت کهنه با او مصلوب می شود» (رومیان باب ۶ آیه ۶). اما همانطور در غسل تعמיד، نه تنها دفن شدن بلکه برخاستن نیز وجود دارد، پس فرد تعמיד دیده برخاسته تا در حیاتی نو گام بر دارد. این یعنی مردنِ نفسِ کهنه، انتخابی که ما باید خود هر روز و هر لحظه داشته باشیم. خدا آزادی انسان را از بین نمی برد. حتی پس از اینکه انسانیت کهنه گناه آلود نابود می شود، همچنان امکان ارتکاب گناه وجود دارد. پولس برای کولسیان چنین نوشت، «بنابراین تمایلات دنیوی در خود را نابود سازید» (کولسیان باب ۳ آیه ۵).

از این رو، پس از ایمان آوردن همچنان مبارزه با گناه وجود خواهد داشت. تفاوت این است که فردی که روح القدس در وی ساکن است، اکنون قدرت الهی برای پیروزی دارد. علاوه بر این، از آنجایی که فرد بطور معجزه آسایی از بردگی گناه آزاد شده است، او متعهد می شود که دیگر هرگز در گناه نباشد.

به این اندیشه که روح خدا که عیسی را از مرگ زنده کرد، اکنون اگر ما اجازه دهیم در ما ساکن می شود، بیاندیشید. درباره قدرتی که در اینجا برای ما وجود

روح فرزند خواندگی

پولس چگونه رابطه جدید در مسیح را توصیف می کند؟ رومیان باب ۸ آیه ۱۵. در این وعده چه امیدی برای ما وجود دارد؟ ما چگونه آن را در زندگیمان به واقعیت تبدیل می کنیم؟

رابطه جدید به عنوان آزادی از ترس توصیف شده است. یک برده در اسارت است. او در حالت هراس مداوم از اربابش زندگی می کند. او هیچ چیزی از سال‌های طولانی خدمتش بدست نمی آورد.

در مورد کسی که عیسی مسیح را می پذیرد، چنین نمی باشد. نخست، او خدمت داوطلبانه انجام می دهد. دوم، او بدون ترس خدمت می کند، «محبت کامل خوف را بیرون می اندازد» (اول یوحنا باب ۴ آیه ۱۸). سوم او که به فرزندی پذیرفته شده است، به یک ارث با ارزش بینهایت دست می یابد.

« در طلب زندگی مطابق با مذهب تشریح بودن به واسطه جد و جهد بمنظور تحقق بخشیدن به مطالبات شرع به توانایی و قوت خویش، روح اسارت و بندگی است. تنها در صورتی که تحت عهد ابراهیمی قرار بگیریم که عهد فیض از طریق ایمان به عیسی مسیح است، برایمان امید وجود دارد.» - الن جی. وایت، برگرفته شده از مرجع زیر:

Ellen G. White Comments, The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 1077

چه چیزی به ما این اطمینان را می دهد که خدا در حقیقت ما را به عنوان فرزندان پذیرفته است؟ رومیان باب ۸ آیه ۱۶.

شاهد درونی روح، پذیرفته شدن ما را تأیید می کند. در حالی که صرفاً بر پایه احساسات به پیش رفتن اطمینان بخش نیست، کسانی که نور کلام خدا را با تمام فهم خود دنبال کرده اند، ندای تصدیق درونی خواهند شنید که به آنها این اطمینان را می دهد که به عنوان فرزندان خدا پذیرفته شده اند.

در واقع، رومیان باب ۸ آیه ۱۷ به ما می گوید که وارث هستیم؛ یعنی ما بخشی از

خانواده خدا هستیم و به عنوان وارث و فرزندان، میراثی شگفت انگیز از پدرمان دریافت می کنیم. ما آن را کسب نمی کنیم؛ بلکه به حُسن وضعیت جدیدمان در خدا، وضعیتی که از طریق فیض او که به دلیل مرگ عیسی بجایمان، برای ما میسر شد، به ما داده می شود.

شما تا چه میزان به خداوند نزدیک هستید؟ آیا واقعا او را می شناسید یا فقط در مورد او شنیده اید؟ به منظور اینکه رابطه ای نزدیکتر با خالق و نجات دهنده خود داشته باشید، چه تغییراتی باید در زندگی خود ایجاد نمایید؟ چه چیزی مانع شما می شود و چرا؟

جمعه

۲۵ نوامبر

تفکری فراتر: «نقشه نجات یک زندگی فارغ از رنج و مشکلات در این بخش از عالم ملکوت را به ایمانداران ارائه نمی کند. در عوض، آنها را فرا می خواند که از طریق انکار و سرکوب نفس، از مسیح پیروی کنند ... از طریق چنین سختی ها و ریاضت هایی است که شخصیت مسیح در قوم وی ایجاد و آشکار می شود ... ما با شریک شدن در رنج های مسیح، تعلیم دیده و تربیت می شویم و برای به اشتراک گذاشتن شکوه آخرت آماده می شویم.» - برگرفته شده از مرجع زیر: *The SDA Bible Commentary, vol. 6, pp. 568, 569.*

«زنجیری که از عرش خدا به پایین فرستاده شده است، به اندازه کافی بلند می باشد که به پایین ترین اعماق برسد. مسیح قادر است که گناهکارترین افراد را از گودال پستی بالا بکشد و آنها را در جایی که به عنوان فرزندان خدا، وارثان مسیح در میراثی جاویدان شناخته خواهند شد قرار بدهد.» - الن جی. وایت، برگرفته از:

Testimonies for the Church, vol. 7, p. 229.

«فخر عالم وجود و کائنات به این جهان آمد تا در طبیعت بشری، در قاموس سالار بشر بایستد، به فرشتگان سقوط کرده و به ساکنین عالم های انحطاط نیافته بواسطه مدد الهی که میسر نمود شهادت دهد که همه میتوانند در مسیر اطاعت از فرمان های خدا گام بردارند ...

«فدیه و جزیه ما توسط نجات دهنده مان پرداخت شده است. هیچ کس لازم نیست بنده شیطان باشد. مسیح در مقابل مان به عنوان یاور قادر مطلق می ایستد.» - الن جی. وایت، برگرفته از مرجع زیر: *Selected Messages, book 1, p. 309.*

سوالاتی برای بحث

۱. بار دیگر نقل قول الن جی. وایت در روز جمعه را بخوانید. ما چه امیدی از آن می توانیم برای خود کسب نماییم؟ مهم تر از همه اینکه، چگونه می توانیم این وعده

های پیروزی را در زندگی خود به واقعیت تبدیل سازیم؟ چرا با وجود اینکه چیزهای زیادی در مسیح به ما ارائه شده است، از انجام آنچه واقعاً می توانیم، قاصر می مانیم؟

۲. راه های عملی و روزانه که می توانید ذهن خود را بر مسائل مربوط به روح تنظیم نمایید (رومیان باب ۸ آیه ۵) کدامند؟ این به چه معناست؟ روح خواستار چیست؟ شما چه چیزی تماشا می کنید، می خوانید یا به چه چیزی می اندیشید که رسیدن به این راه در زندگیتان دشوار می سازد؟

۳. در مورد این اندیشه که ما در نبرد بزرگ، در یکی از دو سمت و بدون هیچ حد واسطی قرار داریم، بیشتر بیاندیشید. دلالت های این واقعیت خشک و سرد کدامند؟ درک این حقیقت مهم، چگونه باید در شیوه زندگی و انتخاب های ما، حتی در کم اهمیت ترین مسائل، تاثیر بگذارد.